

Urodził się w 1891 r. w Warszawie. Po ukończeniu w 1911 r. gimnazjum studiował m.in. filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim, architekturę w Mediolanie i prawo w Dorpacie. Od 1914 r. służył w armii rosyjskiej, gdzie awansował od chorążego do sztabs-kapitana. W toku walk był dwukrotnie ranny. W 1917 r. należał do organizatorów Zjazdu Wojskowych Polaków w Petersburgu, a następnie służył w I Korpusie Polskim gen. Dowbór-Muśnickiego. W 1918 r., wobec kapitulacji gen. Dowbora przed Niemcami, należał do organizatorów nieudanego zamachu stanu w Korpusie. Następnie służył w Komendzie Naczelnej Polskiej Organizacji Wojskowej w Kijowie. Po odzyskaniu niepodległości, w stopniu majora, pracował m.in. w II Oddziale Naczelnego Dowództwa, którego w 1920 r. został szefem. Uczestniczył w pracach delegacji pokojowej w Rydze. Pułkownikiem został mianowany w 1924 r. W latach 1924-1926 był attaché wojskowym RP w Rzymie, 1928-1929 posłem RP w Budapeszcie i do 1931 r. ministrem skarbu. We wrześniu 1939 r. kierował ewakuacją polskiego złota. We Francji, mimo deklaracji złożenia stopnia oficerskiego, nie został przyjęty do formującego się Wojska Polskiego. W 1941 r. przybył do Nowego Jorku. Należał do inicjatorów powołania Komitetu Amerykanów Polskiego Pochodzenia i Instytutu Józefa Piłsudskiego, którego w latach 1944-1946 był wiceprezesem. Był wybitnym publicystą w USA. Posiadał stałą kolumnę w „Dzienniku Polskim” wydawanym w Detroit, był autorem odezwo i deklaracji KNAPP. Jego bezkompromisowa działalność spowodowała, że 21 grudnia 1945 r. Departament Sprawiedliwości USA wycował jego podanie o pobyt stały domagając się rejestracji jako reprezentanta interesów obcego państwa. Zmarł nagle 3 sierpnia 1946 r. w Nowym Jorku.